

Baloldali politikát!

Az Európai Unió által hazánkra kényszerített neoliberális politika, a költségvetési hiány erőteltetett ütemű csökkentése, a megszorító intézkedések, a világgazdasági folyamatok miatt elszabaduló energia- és élelmiszerárak aránytalanul nagy terhet róttak a szegényebb társadalmi csoportokra és az átlagos jövedelmű rétegekre is. Az ország szégyene és a kormány kudarca, hogy nem tudta enyhíteni a gyermekeket sújtó szegénységet és az éhezést. Nő a szociális szakadék. Politikai válság van kialakulóban. Az emberek mindinkább elfordulnak a politikától, az ún. politikai elitől és a pártoktól. Sokasodnak a tüntetések, demonstrációk, egymást követik a tiltakozó sztrájkok. A szociális konfliktusok lovat adnak a jobboldal, a szélsőjobb, a feltámadó utcai erőszak alá. A mélyülő politikai válságot jelzik a kormánypártok körében szaporodó belső konfliktusok, az országgyűlés elnökének, a Szocialista Párt egyes platformjainak, az SZDSZ prominens tagjainak kritikai megnyilatkozásai. Ebben a helyzetben az ország politikai stabilitását és a gazdasági fejlődés feltételeinek megteremtését csak egy baloldali, a közterheket igazságosabban elosztó politikával, a baloldali erők összefogásával lehet elérni.

A szocialista párton belül is érzékelhetően növekszik az elégedetlenség azzal a politikával, amely a szocialisták súlyos népszerűségvesztéséhez vezetett. A szocialista pártnak is jól felfogott érdeke, hogy vezetői jobban vegyék figyelembe a tagság véleményét. Az MSZP ugyanakkor annak a szélesebb baloldallal is felelősséggel tartozik, amely őt a választáson a jobboldallal szemben támogatta. Az MSZP vezetőit arra hívjuk fel, ne engedjenek a neoliberális nyomásnak és zsarolásnak. Szolidárisak vagyunk azokkal, akik a párton belül a politika baloldali korrekcióját sürgetik. A baloldali változások érdekében összefogásra és közös fellépésre szólítjuk fel az MSZP-től balra álló, s a jobboldaltól egyértelműen elhatárolódó baloldali erőket. Készek vagyunk részt venni egy szé-

lesebb új baloldali szövetségben. A "két-párti politikai váltógazdasággal" szemben alkossunk közösen egy új baloldali politikai erőt, amely egyaránt harcol a jobboldal-szélsőjobboldal és a neoliberális politika ellen.

A Munkáspárt 2006 a demokrácia, a véleménynyilvánítás fontos eszközének tekintti az utcai demonstrációt. Az utóbbi egy év eseményei azonban megmutatták, hogy a szociális konfliktusokat kihasználó szélsőjobboldali erők visszaélnék ezzel az eszközzel, rendbontó magatartásukkal súlyos anyagi és politikai károkat okoznak az országnak. Minden felelős politikai erőnek el kell ítélnie a szélsőjobboldali erőszakot, a feltámadó újfasizmust, el kell határolódnia ettől a jelenségtől. A fasiszta propaganda terjesztését meg kell akadályozni, a náci szellemiségű szervezeteket és gárdákat fel kell oszlatni. Az újfasizmus melegegya a rendszerváltás nyomán elmélyülő szegénység és a sokszorosan becsapott emberek elkeseredettsége. A szélsőjobbal szemben csak szociálisan igazságos baloldali politikával lehet eredményesen fellépni. Az általa is gerjesztett indulatokat a Fidesz saját politikai céljaira használta fel. A választási szövetséget a ma már nyíltan a nemzeti szocializmust propagáló szervezetekkel nem mondta fel, több képviselőjük aláírásával támogatta a budapesti szovjet emlékmű elleni kampányt, aktívan részt vett a félkatonai Magyar Gárda felavatási ünnepségén, biztatást adva ezzel is az újfasizma csoportoknak.

A neoliberális erők a zsarolásig elmenve próbálják kikényszeríteni a magánbiztosítók domináns szerepét az új egészségügyi rendszerben. A Munkáspárt 2006 ragaszkodik az egységes, országos kockázatközösségen alapuló, szolidaritási elven működő egészségbiztosításhoz. Elvetjük a több biztosítós modellt, de bármilyen állami többségű biztosító is jön létre, elengedhetetlennek tartjuk a társadalmi ellenőrzés megerősítését. Követeljük a korábban megszüntetett Társadalombiztosítási Önkormányzat visszaállítását, és vagyonhoz juttatását. Az Önkormányzatban az illetékes állami szervek, a szakmai szervezetek, a szakszervezetek és a civil szervezetek

A TARTALOMBÓL

Kommunista pártok akcióterve

A minszki nemzetközi tanácskozás zárónyilatkozatából *2. oldal*

Az emberiség legcsodálatosabb kalandja

A NOSZF 90. évfordulója *3. oldal*

A Munkáspárt 2006 kongresszusi dokumentumaiból

Részletek a beszámolóból és a programtervezetből *4–5. oldal*

Orbán és Thürmer szövetsége

Egymásra találtak *6. oldal*

Szakszervezeti tüntetés

Szolidárisak vagyunk a szakszervezetekkel *7. oldal*

Sajtóvita

A vörös csillag védelmében *8. oldal*

egyenként 1/4-es arányban kapjanak képviselőket. Ellenezzük a magántőke szerepének növelését, a piaci alkut a társadalombiztosítás által finanszírozott egészségügyi ellátásban, a gyógyításban és az egészségbiztosításban egyaránt. Hasonlóan ellenezzük a magántőke nyomulását az oktatás rendszerében, a szegény sorsú fiatalok gyakorlati kiszorítását az egyetemi, főiskolai képzésből. Elfogadhatatlan az is, ami a takarékoság és a versenyképesség nevében a tömegközlekedésben és a vasúti szolgáltatásoknál megkezdődött, éppen akkor, amikor a környezetvédelem is nagyobb figyelmet érdemel. Elvetendő az a politika, amely a racionalitás, a modernizálás nevében folyik, és ellehetetleníti a községek, falvak, városok önkormányzatainak működését.

(Folytatás a 4. oldalon)

**ÜDVÖZÖLJÜK A MAGYARORSZÁGI MUNKÁSPÁRT 2006
23. KONGRESSZUSÁT!**

Kubai válasz az amerikai elnök fenyegetésére

Nyílt levél a politikai pártoknak és szervezeteknek

A kubai nép ellen több mint 45 év óta fenntartott blokádja feloldását kérő kubai határozat-tervezetnek az ENSZ Közgyűlése által való megvitatását és elfogadását megelőzően, az amerikai elnök kormányának legreakciósabb tisztviselői, valamint a Kuba-ellenes miami maffia vezetőinek társaságában a kubai rendszerváltást előmozdítandó újabb intézkedéseket hirdetett meg.

Bejelentette a "Kuba Szabadságáért – Nemzetközi Alap" létrehozását, azzal a céllal, hogy "segítsen a kubai népnek a demokrácia irányában történő átmenet véghezvitelében". Azzal a felhívással fordult a kubai politikai szervezetek aktivistáihoz valamint a fiatalokhoz, hogy fordítsanak hátat a Forradalomnak, aminek fejében életben hagyja őket, amikor majd sorra kerül a Kubában fennálló társadalmi rendnek az általa vezetett birodalom által való elpusztítására.

Kuba azonnal reagált erre az újabb provokációra, külügyminisztere, *Felipe Pérez Roque* személyében. Amennyiben az amerikai elnök célja a kubai nép fenyegetése és az ország vezetésének megijesztése, ez a szándék már eleve teljes kudarcra van ítélve. Kuba tudja, mit jelent az a "szabadság", melyet *Bush* ígér a kubaiaknak. *Bush*nak nincs sem erkölcsi tekintélye, sem jogi felhatalmazása arra, hogy megváltoztassa a világ más népeinek azok által szuverén módon választott jogi és politikai rendjét.

A kubai rend magváltoztatásával való fenyegetés helyett az Egyesült Államoknak

1. tiszteletben kellene tartania Kuba függetlenségét, szuverenitását és önrendelkezési jogát,

2. azonnal meg kellene szüntetnie Kuba-ellenes agressziós és fenyegető politikáját,

3. be kellene szüntetnie a kubai belügyekbe való beavatko-

zást, és a belső ellenzék létrehozására irányuló kísérleteit,

4. be kellene szüntetni a Kuba elleni felforgató akcióit, rádió- és TV-adásait,

5. azonnal fel kellene oldani a Kuba-ellenes blokádot,

6. fel kellene oldani amerikaiaknak Kubába történő utazására, valamint az ott élő kubaiak családlátogatás céljából Kubába való utazására vonatkozó tilalmat,

7. be kellene szüntetni a Kubából kiinduló illegális kivándorlás ösztönzését, érvényteleníteni kellene a Kubai Megszorító Intézkedések Törvényét, szigorúan betartva a migrációs megállapodásokat,

8. be kellene szüntetni a Kuba elleni durva, hazug és agresszív propagandakampányt,

9. szabadon kellene bocsátani az Egyesült Államokban bebörtönözött öt kubai terrorizmus-ellenes aktivistát,

10. ki kellene adnia vagy az Egyesült Államokban elítélnie *Luis Posada Carriles* venezuelai terroristát,

11. azonnal be kellene zárnia a guantánamo-i támaszponton létrehozott kínzó tábort,

12. meg kellene szüntetnie a nemzetközi közösségre Kuba-ellenes politikája támogatásának elérése céljából gyakorolt nyomást.

Kuba elutasít minden fenyegetést és zsarolást, azt üzeni George W. Bush elnöknek hogy közeledik a nap, amikor az amerikai nép és a világ megszabadul tőle. Közeledik a nap, amikor elérjük majd a blokád feloldását. Fenyegetései nem változtatják meg a mi igazságosabb, emberibb, szabadabb, szocialistább és forradalmibb társadalmunk építésének menetét.

A Kubai Kommunista Párt Központi Bizottságának Külügyi Osztályának levele a külföldi politikai pártokhoz és szervezetekhez

Kommunista és munkáspártok akciói

A kommunista és munkáspártok november 3–5-i nemzetközi tanácskozása zárónyilatkozatában az alábbi közös akciók támogatására hívta fel a kommunista pártokat:

– Az ifjúság megismertetése *Marx* elméleti örökségével, születésének 190. évfordulója, a Kommunista Kiáltvány megjelenésének 160. évfordulója alkalmából;

– Aktív fellépés az antikommunizmus ellen, tiltakozás kommunista pártok és kommunista ifjúsági szervezetek üldözése és betiltása ellen;

– Harc a történelemhamisítás ellen, a fasizmus és megnyilvánulásai, rehabilitálása ellen;

– Szolidaritási akciók a munkaviszonyok terén eddig kivívott vívmányok védelmére, a külföldi munkások és bevándorlók jogainak védelmére;

– A dolgozók demokratikus szabadságjogainak védelme, harc a politikai és szakszervezeti tevékenység üldözése ellen;

– Tudósok, alkotó értelmiség tiltakozó akciói a kommunista és a munkáspártok üldözése ellen;

– Közös akciók a G8, a WTO, a NATO, az EU rendezvényei idején, harc az idegen csapatok kivonásáért Afganisztánból, Irakból és más országokból, a NATO feloszlásáért, a

külföldi katonai támaszpontok felszámolásáért;

– Az etnikai konfliktusok békes megoldása;

– Szolidaritás a palesztin nép igazságos harcával nemzeti jogaiért, független államának megalakításáért, a bebörtönzött palesztin polgárok szabadon bocsátásáért;

– Szolidaritás a szocialista Kubával, harcával a Kuba-ellenes blokád megszüntetéséért, az USA-ban bebörtönzött öt kubai hazafi kiszabadításáért;

– Szolidaritás a bolíviai Venezuelával, haladó változások támogatása Bolíviában, Nicaraguában, Ecuadorban, Braziliában és Argentínában, szolidaritás az önálló fejlődés útján elindult fejlődő országokkal;

– A koreai nép igazságos harcának támogatása;

– Harc a "Nagy Közel-Kelet" terve ellen;

– A kommunista pártok tematikus, regionális, régióközi és egyéb nemzetközi rendezvényei;

– Az oktatás ügyében európai kampány;

– A munkásmozgalom, a nőmozgalom, az ifjúsági és diákmozgalom, a békemozgalom nemzetközi szervezetei demokratikus kezdeményezéseinek aktív támogatása.

Baloldali városvezetés Bogotában

Október 28-án regionális és önkormányzati választásokat tartottak a 45 millió lakosú Kolumbiában. Az ország második legfontosabb tisztségének tartott bogotai polgármesterségért folytatott versenyben ismét a közép-bal irányzatú Demokratikus Alternatíva Pólus (PDA) jelöltje, *Samuel Moreno* győzött. *Moreno* a szavazatok 44 százalékát, liberális ellenfele, az államfő és a multinacionális tőke által támogatott *Enrique Peñalosa* 28 százalékát kapta. A PDA a korábbi nyolccal szemben, 11 mandátumot szerzett a városi tanácsban. A Pólus megerősödött mind a 32 régióban, és többséget kapott az Ecuadorral határos Nariño-ban.

A Demokratikus Alternatíva koalíció tagja a Kolumbiai

Kommunista Párt (PCC) is. *Jaime Caicedo*, a PCC főtitkára nagy választói támogatással került be a kolumbiai főváros tanácsába. A hagyományosan baloldali Sumapaz kerületben a kommunisták szereztek meg az összes mandátumot. *Caicedo* kijelentette: "az eredmény a népi egység sikere", és az államfő "agresszív politikájának elutasítását jelenti". A véres választási harcban mintegy harminc személyt gyilkoltak meg. A merényletek fő célpontjai a kommunisták voltak. A mostani választási eredmények alapján, kevés esélye van annak, hogy a konzervatív *Álvaro Uribe* egy népszavazás útján történő alkotmánymódosítással harmadszor is államfő lehessen.

K.G.

Az emberiség legcsodálatosabb kalandja

(Részlet az októberi forradalom 90. évfordulóján elhangzott előadásból)

Az októberi forradalmat *John Reed* történelmi riportkönyvében (*Tíz nap, amely megrengette a világot*) az “emberiség legcsodálatosabb kalandjának” nevezte.

“Mi elkezdtük ezt a művet. Hogy mikor, mennyi idő alatt és melyik nemzet fogja befejezni – lényegtelen kérdés. A lényeges az, hogy a út megtört, hogy az út megnyílt, az irány ki van jelölve” – írta *Lenin* az októberi forradalom negyedik évfordulóján. “Hogy is ne lennének kudarcok és hibák egy olyan új, az egész világtörténelem szempontjából új munkában, mint az államrendszer eddig még soha nem látott típusának megteremtése”.

Igen voltak, hogy is ne lettek volna kudarcok és hibák is, voltak megengedhetetlen törvénysértések, fájó vereségek, bukások is. A legfontosabb azonban, hogy a kapitalizmus 1917-ben halálos sebet kapott. “A jég megtört”, “az irány ki lett jelölve”.

Az oroszországi forradalom hatására született újjá a II. Internacionálé csődje után a forradalmi munkásmozgalom. A bolsevik párt példájára jöttek létre sorban, egymás után a kommunista pártok. 1918. november 24-én alakult meg a Magyar Kommunista Párt. A kommunista és munkáspártok, korunk legtudatosabb nemzet-

közi forradalmi irányzata, ma is nyíltan vállalják a NOSZF eszméit és örökségét.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom nélkül ma más lenne a világ politikai térképe. Nem lenne Kínai Népköztársaság, Vietnami Szocialista Köztársaság, Kubai Köztársaság, nem lenne a bolivár forradalom útján megindult Venezuela. De valószínűleg nem lenne független India, Indonézia, Algéria, Angola, és számos más afrikai és Ázsiai ország sem.

Döntő része és szerepe volt a Szovjetunióknak a fasiszmus legyőzésében. A második világháborúban a vörös hadsereg nemcsak saját hazájából úzta ki a fasiszta agresszort és megszállót, más országokat – köztük Magyarországot is – felszabadított a fasiszta uralom alól. Ehhez a szovjet rendszer adott erőt, bátorságot és eltökéltséget a szovjet népek. Ezért is velejéig hazug propagandafogás a fasiszmus és a kommunizmus azonosítása.

A kapitalizmus ma olyan országokban is diadalt ül, amelyekben a forradalom egyszer már letépette. Ez azonban nem utolsó szava a történelemnek. Nem a “történelem vége”, miként azt a polgári ideológusok hirdetik. 1917 csak a kezdete volt egy új történelmi korszaknak.

Wirth Ádám

1918. november 24. – a kommunista párt születésnapja

A KMP megalakulása történelmi szükségszerűség volt, s a magyar forradalom fejlődése mindenképp elvezetett volna ide. Sokféle patak csörgedezett ez időben Magyarországon, amelyeket *Kun Bélának* és társainak kellett közös mederbe terelniük. Az volt a fontos, hogy minél előbb meglegyen a párt, legyen egy egy kristályosodási pont a forradalmi erők számára, legyen helyisége, lapja, tarthasson gyűléseket, egy szóval elkezdjék a kommunista szervező munka. Az irodalom a KMP-t létrehozó csoportok sorában általában megkülönböztet “baloldali szociáldemokratákat”, “szociáldemokrata ellenzéket”, “forradalmi szocialistákat”, sőt Gyárközi Bizottságot is. Ez a megkülönböztetés azonban feltételes, a bennük felsorolt személyekre sok esetben mindegyik jelző ráillett.

A Városmajor utcai lakásban november 24-én tartott megbeszélés úgy indult, mint egyike a napok óta tartott megbeszéléseknek. “Bár volt némi ingadozás, de azok is, akik még kissé ingadoztak, érezték, tudták, hogy a Városmajor utcába a Kommunista Magyarországi Pártjának alakuló értekezletét hívtuk egybe” – írta nyolc évvel később *Kun Béla*. A magyar történelemben új fejezet kezdődött. Olyan erő született, amely az elkövetkező évtizedekben meghatározó szerepet játszik a magyar nép sorsában.

A városmajori összejövétel résztvevői az adott pillanat gyakorlati kérdéseivel, a *Vörös Újság* megjelenítésével és a pártvezetőség megválasztásával foglalkoztak. Az utóbbiak elnöke *Kun Béla*, titkárai *Hiróssik János* és *Vántus Károly* lettek, tagjai pedig: *Chlepkó Ede*, *Fiedler Rezső*, *Jancsik Ferenc*, *Korvin Ottó*, *Nénassy György*, *László Jenő*, *Mikulik József*, *Pór Ernő*, *Rabinovics József*, *Rudas László*, *Seidler Ernő*, *Szántó Béla*, *Vágó Béla*. (Később *Szamuely Tibor* is ko-optáltak)

Közülük heten fizikai munkások. *Korvin Ottó* kivételével mind az MSZDP tagja volt, többen több mint egy évtizede. Többen közülük jelentős szerepet játszottak az 1907-es *Alpári-féle* mozgalomban. A megnevezett 16-ból heten Oroszországból jöttek haza, ahol hadifogolyként vettek részt az orosz forradalomban

A november 24-i értekezlet után a pártépítés legsürgősebb teendőivel foglalkoztak. Mindenekelőtt helyiséget kellett találni. Először az Ügynök utcában (ma: *Kresz Géza* utca) találtak egy bútorozott szobát, majd – miután ez kicsinek bizonyult – kibérelték a *Visegrádi utca 15* alatti, több szobából és egy tágasabb teremből álló helyiséget. A *Visegrádi* utcában tartotta a párt első nyilvános gyűlését, amelyen mintegy 60–100 ember jelent meg. Az egybegyűlteknek *Kun Béla* jelentette be a párt megalakulását, majd *Mikulik József*, a mátyásföldi repülőgépgyár bizalmija beszélt.

1918 december 7-én megjelent a *Vörös Újság*, a fejlécen a felirattal: “Kommunista lap”.

(forrás: *Borsányi György Kun Béla c. könyve*)

Baloldali politikát!

(Folytatás az 1. oldalról)

A Fidesz számára a népszavazások célja nem a szolidaritáson alapuló egészségügyi rendszer védelme, hanem a kormány leváltása. Ezért is mondtak le olyan könnyen a kórházak privatizációját érintő kérdéstről. A Munkáspárt 2006 ellenzi, hogy a nagy nyereséget elérő óriáscegek helyett a kisnyugdíjasokkal fizetessék meg – többek között a vizitdíjon keresztül – a rendszer átalakítási költségeit, de nem támogatjuk a Fidesz demagógiáját. Tisztában vagyunk vele, hogy a Fidesz hatalomra jutása után ugyanolyan antiszociális reformokat hajtaná végre, mint a Németországban hatalmon lévő kereszténydemokrata szövetségésük.

A nagypolitikai játszmák egy időre ellehetetlenítették a népszavazás intézményét. Meg kell akadályozni, hogy az egészségügy vagy az oktatási rendszer ezen politikai játszmák áldozata legyen. Ráadásul nagyon költséges ez az előrehozott választási kampány. A szükséges milliárdokat a szegények megsegítésére kellene fordítani. A baloldalnak most más nyomásgyakorlási módszereket kell keresni, amiben meghatározó szerepe lehet a szakszervezeteknek. A baloldali politika, a szociális igazságosság legnagyobb ereje ma a szakszervezetekben van jelen, ezért minden támogatást meg kell adni a szakszervezeti mozgalomnak.

Az MSZP rossz megállapodást kötött az SZDSZ-el. A kormányzati politikában valós súlyánál lényegesen nagyobb befolyást kapnak a neoliberális törekvések. Sok esetben minimális előnyökért szinte minden társadalmi csoportot sújtó intézkedéseket erőltetnek keresztül. Törvényszerű, hogy az MSZP-n belül is egyre többen fogalmazzák meg nemtetszésüket a koalíciós partnerrel szemben. Az SZDSZ közben nyíltan üzenget a jobboldalnak, hogy a következő választásokon akár a jobboldallal is kész lenne a koalícióra. A baloldali politika mellett elkötelezett erőknél fel kell készülniük a liberálisok pálfordulására. Tudatosan kell erősíteni a baloldal szervezeteit a civil szervezetektől kezdve, a kisebb baloldali pártokon keresztül, a szakszervezetekig bezárólag.

A Munkáspárt 2006, felismerve ezt a szükségletet, következetesen erősíti kapcsolatait a baloldali szervezetekkel. Tovább erősítjük együttműködésünket a szakszervezetekkel, a szociális fórum mozgalomban részt vevő civilekkel. Folytatjuk a közös munkát az MSZP-vel és a Magyarországi Szociáldemokrata Párttal. Támogatjuk és szorosabb együttműködésre törekszünk az MSZP olyan baloldali irányzataival, mint a Baloldali Tömörülés vagy a Munkás Tagozat.

2009-ben az Európai Parlament magyar képviselőit választjuk meg. Ez a választás jó lehetőséget ad arra, hogy a jelenlegi kor-

mányt balról bíráló politikai erők közös platformot alakítsanak ki, és közös listát állítsanak. Azokat a baloldali választói rétegeket kívánjuk megszólítani, amelyek baloldali, szocialista, szociáldemokrata, marxista, humanista és környezetvédő értékeket képviselnek, ugyanakkor nem értenek egyet a neoliberális kormányzati gazdaságpolitikával. Egy baloldali lista a választásokon aktivizálhatja a kiábrándult baloldali szavazókat, és egy új baloldali politikai erő alapjait teremtheti meg. Lényegében ez az egyetlen lehetőség, hogy a következő országgyűlési választásokon megakadályozzuk a szélsőjobboldali szövetséző demagóg jobboldal hatalomra jutását.

A Magyarországi Szociáldemokrata Párttal előkészítettünk egy választási együttműködési megállapodást, amely lehetővé teszi a baloldali lista indítását a 2009-es választásokon. Az Európai Parlament képviselőinek megválasztásakor csak pártok indíthatnak listát, és a közös listákra is az 5 százalékos küszöb vonatkozik. A

más pártok számára is nyitott közös lista megnyithatja az utat a baloldali együttműködés felé, és a széles értelemben vett baloldal képviselői közösen indulhatnak a választáson. Nem zárkózunk el egy esetleges együttműködéstől az MSZP-vel sem, de ez csak a neoliberális politikával szakítva, a baloldali értékeket védelmezve történhet.

A Munkáspárt 2006 a baloldali összefogás híve. Meggyőződésünk, hogy a jelenlegi politikai viszonyok között is sikerre vihető egy szociális programra alapozott baloldali politika, a választásokon is győzhet a józan ész. Mi azért harcolunk, hogy társadalombiztosítási önkormányzat alakuljon a közös vagyon ellenőrzésére. A tőkés profit diktatúrájával szemben az élethez, a gyógyuláshoz és a lakhatáshoz való jogért, az öngazgatásért, a szakszervezetekért, a dolgozók kollektív tulajdonosi jogaiért, a szövetségi mozgalomért, a társadalmi demokráciáért emelünk szót.

Vajnai Attila

Szemelvények a Magyarországi Munkáspárt 2006 23. kongresszusa elé terjesztett programtervezetből

Magyarország ismét kapitalista ország lett. Tőkés tulajdonba kerültek az alapvető termelési eszközök. A munkások tömegei kiszolgáltatott bérmunkásokká váltak. Lerombolták, felszámolták a szocialista építés időszakának vívmányait. A korábbi létbiztonság megszűnt. Tömegessé vált a munkanélküliség. Növekszenek és éleződnek a társadalmi különbségek. Mások munkájából gazdagodik egy szűk réteg, miközben a dolgozó tömegek egyre jobban elszegényednek.

☆

A termelés és a fogyasztás növekedése a kapitalizmus viszonyai között a természeti források pazarló felhasználásával és kizsigerelésével, a természet gátlástalan rombolásával jár. A termőtalaj, a vizek, a levegő növekvő szennyezése, a tömegpusztító fegyverek terjedése léteben fenyegeti az emberi civilizációt. Az emberiség drámaián szembeáll a kérdéssel: "szocializmus vagy barbárság?", szocializmus vagy az emberi lét feltételeinek elpusztítása?

☆

Polgári ideológusok a kapitalizmust a történelem végeként, a fejlődés meghaladhatatlan csúcsaként ünneplik. A globális kapitalizmus azonban mára a társadalmi fejlődés gátjává vált. A tőkés társadalmi rendszer lényegénél és természeténél fogva antihumánus, igazságtalan és irracionális társadalom. A kommunisták a kapitalista rendszer meghaladásáért harcolnak.

☆

Távlati történelmi célunk olyan közöségi társadalom, melyben

– megszűnik az osztálynyomás és kizsákmányolás minden formája;

– a termelési eszközök közös tulajdon-

ban vannak, azokat szabad emberek szabad közössége az egész társadalom javára tervszerűen működteti és fejleszti;

– minden ember szabadon fejlesztheti és gyakorolhatja képességeit;

– mindenki képességei szerint vesz részt a közös munkában, s munkájával arányosan, perspektívában pedig szükségletei szerint, részese a megtermelt javakból;

– a tudomány, a technika, a kultúra fejlődése az egész nép javát és boldogulását szolgálja, az emberek óvják és védik a természetet, annak tartalékait az emberiség javára használják és gyümölcsöztetik.

☆

A tőkés termelési mód ma is folyamatosan újratermeli – megváltozott összetételben – a modern proletariátust: a tőkének kiszolgáltatott bérmunkások osztályát. Bérmunkásokká változtatja az alacsony szakképzettségű betanított munkásokat, a magasan képzett szakmunkásokat, a nehéz fizikai munkát végző és szellemi munkát végző dolgozókat, az ipari és mezőgazdasági munkásokat, az új iparágak, a kereskedelmi és szolgáltató ágazatok dolgozóit, az irodai munkásokat. A termelési eszközök tulajdonával nem rendelkező bérmunkások munkaerejüket kénytelenek eladni a tőkés tulajdonosoknak, akik kizsákmányolják őket. Nem számíthatnak a vagyonos osztályok kegyeire. Öntudatos osztállyá szerveződve, a többi dolgozóval széles szövetségben, maguknak kell kiharcolniuk saját felszabadításukat. Ezt azonban csak úgy érhetik el, ha a kizsákmányoló és elnyomó uralkodó osztállyal szemben maguk is szervezett osztállyá válnak.

(Folytatás az 5. oldalon)

A Központi Bizottság beszámolójából a 22. kongresszus óta végzett munkáról

(részletek)

A 22. kongresszus határozata megállapította: "A jövőben munkánkat sokkal szervezetesebbé és hatékonyabbá kell tennünk." Hogyan hajtottuk végre a 22. kongresszus határozatát? Mennyire sikerült munkánkat valóban szervezetesebbé és hatékonyabbá tenni? i?

Tárgyilagosan és reálisan, őszintén és önkritikusan kell elszámolnunk eredményeinkről és gyengeségeinkről. A mércét magasabbra kell állítani. Legyen a 23. kongresszus igazi munkakongresszus: elszámolás a végzett munkáról és a megoldandó feladatokról. "Minél kevesebb forradalmi frázis, minél több hétköznapi tett" (Lenin).

Rendszeresen megjelenik a *TÁMPONT*. 2006. december óta új formában jelenik meg a Magyarországi Munkáspárt 2006 internetes honlapja.

Időszerű politikai kérdésekben a párt állásfoglalásait sajtóértekezleteken és sajtónyilatkozatokban ismertettük. Állásfoglalásaink középpontjában a dol-

gozók védelme, a neoliberális gazdaságpolitika bírálata, a növekvő szélsőjobboldali-fasiszta veszély elleni fellépés állt. A nyomtatott és elektronikus médiában, erre irányuló erőfeszítéseink ellenére, ritkán jutunk szóhoz.

Május elsején sátrat állítottunk a Városligetben, több vidéki városban szervezetten részt vettünk a felvonuláson és ünnepeinken.

Kezdeményeztük és támogattuk a Szociális Érdekvédelmi Kerekasztal megszervezését.

Nemzeti és munkásmozgalmi ünnepeinken (március 15., március 21., április 4., május 9.) Budapesten és más városokban, önállóan vagy a MEASZ-szal közösen koszorúztunk.

Kádár János sírjának meggyalázása ellen tiltakozó akciót szerveztünk.

Tiltakozást szerveztünk a Ságvári-emléktábla szétverése és a Ságvári meggyilkolásában aktívan résztvevő csendőrmozgó rehabilitálása ellen.

A Vörös Csillag per költsé-

geinek fedezésére "Egy forintot a csillagért" néven mozgalmat indítottunk.

Tömegpolitikai munkánkban még nem sikerült áttörést elérnünk. A dolgozók és a lakosság szélesebb köréhez nem sikerült eljutnunk. A tömegek nem ismerik eléggé pártunkat és annak politikáját.

Viszonylag kevés volt a szélesebb tömeget megmozgató politikai akció. A legfontosabb mai időszzerű problémákról (központilag és helyileg is) több konkrét politikai akciót kell kezdeményezni.

Sok kérdésben közösen léptünk fel baloldali civil szervezetekkel (Marx Károly Társaság, Május Elseje Társaság, Haladó Erők Fóruma, BET, Kádár János Baráti Kör, Attac, Baloldali Alternatíva, Társadalmi Demokrácia Egyesület).

Az MSZMP elnökségével közös elnökségi ülést tartottunk, megállapodtunk, hogy üléseinkre, rendezvényeinkre kölcsönösen meghívjuk egymást.

A Magyarországi Szociálde-

mokrata Párttal tárgyalásokat kezdtünk a 2009. évi európai parlamenti, a 2010-ben esedékes országgyűlési és önkormányzati választásokon való együttműködés lehetséges formáiról.

Együttműködésről tárgyaltunk az MSZP munkás- és érdekvédelmi tagozatának képviselőivel.

A fasiszta veszéllyel szemben közösen léptünk fel a MEASZ-szal és az Antifasiszta Ligával.

A dolgozói érdekek védelmében együttműködésre törekedtünk és törekszünk a szakszervezetekkel. Támogatjuk a szakszervezetek érdekvédelmi harcát.

Két településen választottak pártunk által jelölt illetve támogatott polgármestert. Néhány helyen van saját önkormányzati képviselőnk. Több helyen tagjaink bizottsági tagként, szakértőként vesznek részt az önkormányzati munkában.

Pártunknak jelenleg több mint 100 alapszervezete van. Két nyugat-dunántúli megye kivételével minden megyében vannak alapszervezetek. Van új belépések, új alapszervezetek is alakultak. A növekedés üteme azonban országosan lassú. A párthoz közel álló ifjúsági szervezet alakult: a Magyar Ifjúság Közösségi Szervezete (MIKSZ).

Még mindig sok a "fehér folt". Az alapszervezetek elemi anyagi gondokkal küzdenek, hiányzik az infrastruktúra. Az információ, a tagdíjfizetés, a *TÁMPONT* terjesztése sok helyen akadozik. A tagság többségét az aktív pártmunkába nem sikerült bevonni.

Az Elnökség és a KB munkája munkaterv szerint, szervezetten folyt. Havonta egyszer tartottunk elnökségi ülést, öt alkalommal volt KB ülés. Az ülések a párttagok számára nyitottak voltak. A határozathozatalra demokratikus vita után került sor. Sok esetben azonban hiányzott a határozatok végrehajtásának ellenőrzése és a számonkérés.

A programtervezetből

(Folytatás a 4. oldalról)

Minimális programunk, hogy a mai körülmények között is képviseljük és védelmezzük a dolgozók érdekeit, harcoljunk helyzetük javításáért. A kapitalista restauráció következtében elsorvadt a több mint kétmillió munkást foglalkoztató hazai ipar. Szétverték a mezőgazdasági termelőszövetkezeteket. Tömegessé vált a munkanélküliség, általánossá vált a létbizonytalanság. A munkavállalók többsége, a munkanélküliek, a pályakezdő fiatalok, a kisnyugdíjasok, a kifizetésű közalkalmazottak, a kényszervállalkozók, az értelmiség széles rétegei a rendszerváltás vesztesei. A rendszerváltást megvalósító, "kapitalizmust építő" kormányokkal szemben a rendszer-váltás veszteséinek érdekeit képviseljük és védelmezzük.

☆

A dolgozók munka-, és életkörülményeinek javításáért, a foglalkoztatottság szintjének emeléséért és a munkahelyek bővítéséért, a teljesítménnyel

arányos bérekért és jövedelmekért, a jövedelmekkel arányos igazságos közteherviselésért harcolunk. Követeljük a lakhatáshoz, az egészséghez és a tanuláshoz való jog tényleges garanciáinak megteremtését. Az egészségügy, az iskolai oktatás, a rászorulóknak szociális ellátása közfeladat. A szolidaritás elve alapján működő egységes társadalombiztosítást védelmezzük. Megengedhetetlen, hogy a költségvetés megbomlott egyensúlyát a közfeladatok ellátásának visszafejlesztésével és piacosításával állítsák helyre. Tiltakozunk az ellen, hogy az egészségügy, az oktatás, a közigazgatás területén szükséges reformokat a dolgozó emberek rovására valósítsák meg.

☆

Védelmezzük a dolgozók demokratikus jogait és vívmányait, egyidejűleg a demokrácia kiszélesítéséért harcolunk. A polgári pártok és kormányok antidemokratikus gyakorlata, a tömegek növekvő politikai kiábrándultsága és passzivitása táp-

talaja a demagógiának, a populizmusnak, a neofasizmusnak, a nacionalizmusnak, a fajgyűlöletnek, a demokrácia elleni támadásoknak és a tekintélyuralmi törekvéseknek. A kormány neoliberális, antiszociális politikája a jobboldali demagógia malmára hajtja a vizet. Fellépünk és harcolunk a polgári demokrácia intézményeit is fenyegető radikális jobboldali támadások, antidemokratikus, tekintélyuralmi törekvések ellen. A jelenleginél demokratikusabb választási rendszert követelünk. A parlamenti és önkormányzati választásokon való részvétel nem öncél. A parlamentben és az önkormányzatokban a dolgozók érdekeit kívánjuk képviselni és szolgálni. Védelmezzük a sajtó, az információ és az információhoz való hozzáférés szabadságát. A közvetlen demokrácia intézményeit (civil szervezetek, önkormányzatok, népi kezdeményezések, a közfeladatok ellátása feletti társadalmi ellenőrzés) is magában foglaló társadalmi demokrácia érvényesítéséért harcolunk.

Orbán és Thürmer történelmi szövetsége

A Fidesz a megszorítások és a kapkodó, átgondolatlan reformok miatti növekvő elégedetlenség hullámán szeretne újra kormányhatalomra kerülni.

Az antikommunista *Orbán Viktor* október 23-i beszédében mindenkinek, aki ebben a törekvésében őt hajlandó támogatni, történelmi szövetséget ajánlott. "Azt javaslom, hogy a leszakadók, az egyre nehezebb sorsú kisemberek kössenek történelmi szövetséget a polgársággal."

A szélsőjoggal már korábban szövetséget kötött a Fidesz. *Orbán Viktor* most jelképesen a baloldal egy részének is kezét nyújtott. Mondván: "a válság nem válogat pártállás szerint az emberek között. Nincs baloldali vagy jobboldali vizitdíj, és nincs jobb- és baloldali munkanélküliség sem". A válság valóban nem válogat pártállás szerint az emberek között, nincs jobb- vagy baloldali tandíj és vizitdíj, nincs jobb- vagy baloldali munkanélküliség. De van különbség a jobboldali és a baloldali politika között. A Fidesz által képviselt politika jobboldali, antikommunista, tekintélyuralmi, nacionalista politika, melyet igazi baloldaliak semmilyen körülmények között nem támogathatnak.

A "történelmi szövetség" első lépése *Orbán Viktor* szerint a kormányváltó népszavazás, amely reményei szerint őt segí-

tené a hatalomra. "A népszavazás olyan történelmi egységet kovácsolhat, amelyre 1956 óta nem volt példa. Amelyre majd két évtizede hiába várnak a magyarok. Amely elvezethet a rendszerváltáskor elmaradt fel-emelő megtisztuláshoz."

Azt, hogy 1956 példája nyomán milyen "történelmi egységre" és milyen "felemelő megtisztulásra" számíthatunk, jól tudjuk. *Orbán Viktor* szerint a kommunizmus hozta a "magyarok tragédiáját": a misztikus "Kelet" uralmát, "a szovjet felszabadítás hamis mítoszt", a "vas és acél országának lázas látomását", "a munkásosztály hatalmáról és a Nyugat bukásáról táplált beteges propagandát". Ma is ez számára a fő ellenség. A nácizmustól és neofaszizmustól szerinte egyáltalán nem kell félni: állítólag "ezek gyökerei alól a történelmi változások már kimosták a talajt". Már csak a kommunista múlt maradványaitól és a misztikus Kelet uralmától kell "megtisztulni". A rendszerváltáskor elmaradt "felemelő megtisztuláshoz" pedig *Orbán Viktor* szerint csakis a népszavazás vezethet el. Ez "képes kivezetni Magyarországot a szociális válságból, csak ez képes visszaadni a jövőbe vetett reményt, és a munka, az erőfeszítés értelmébe vetett hitet" – bűvöli szírhanganon a nehéz sorsú kisembereket. A veszélyes vizeken ha-

józó *Odisszeusz* egykor füleit bedugaszolta, és az árbochoz köttette magát, hogy a szirének éneke ne téríthesse el útvjáról, s ne csalja őt és hajóját végveszélybe.

Thürmer Gyula a szírehang csábításának engedve, s habozás nélkül elfogadta az *Orbán Viktor* által feléje kinyújtott kezét. A javasolt "történelmi szövetséget" a *HírTV*-ben, hol is másutt, azonnal a pártpolitika nyelvére, a Magyar Kommunista Munkáspárt és a Fidesz szövetségeként fordította le. A magát kommunistaként reklámozó *Thürmer* teljes mellszélességgel kiállt az antikommunista *Orbán Viktor* és politikája mellett. Hallgassunk 1945-ről, 1956-ról, 1989-ről, 1990-ről – javasolta szövetségesének. Viszont sietve felajánlotta szolgálatait a kormányváltó népszavazáshoz. A Fidesz szócsövének számító *Magyar Nemzet*-ben a szövetség "intézményesítését" kezdeményezi. "Intézményesíteni kellene most már ezt a szövetséget, meg kellene fogalmazni, hogy a Fidesz kivel kíván együttműködni." Célként szemei előtt olyan új összefogás lebeg, amely "azonos politikai platformra hozza a Fideszt, a (Magyar Kommunista) Munkáspártot és a KDNP-t".

A Munkáspárt 2006 nem kér ilyen "történelmi szövetségből".

W.Á.

Bírósági hírek

Az újságok közé tették: a Székesfehérvári Városi Bíróság nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás miatt elmarasztalta és két év próbaidőre bocsátotta a *Thürmer Gyula* által vezetett Magyar Kommunista Munkáspárt 7 elnökségi tagját. A közszolgálati televízióban *Thürmer Gyula* ezt úgy tüntette fel, mintha a bíróság őt és vezető társait két év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte volna. Az igazság ezzel szemben az, hogy a valóságban nem felfüggesztett börtönbüntetésről, hanem próbaidőre bocsátásról van szó.

Egy másik bíróság nemrégiben szintén próbaidőre bocsátotta *Fratanoló Jánost*, a Munkáspárt 2006 elnökét vörös csillag viseléséért 2004. május elsején. Az eljárást a bíróság a röviddel az elévülés határideje előtt érkezett feljelentés alapján folytatta le. A feljelentő egy fideszes képviselő volt. Ugyancsak vörös csillag viseléséért *Vajnai Attilát*, a Munkáspárt 2006 alelnökét a rendőrség rövid időre letartóztatta, majd a bíróság nagyobb pénzbüntetésre ítélte. A vörös csillag perben korábban lefolytatott bírósági eljárással jelenleg a Strasbourgi Emberi Jogok Bírósága foglalkozik.

(tudósítónk)

Hetven éves párttagság

Bottyán István, Esztergomban élő párttagunk idén ünnepelte párttagságának 70. évfordulóját. Az Esztergom-kertvárosi területi szervezet vezetősége és tagjai ebből az alkalomból otthonában köszöntötték az idős, de még mindig aktív párttagot.

Stagnáló foglalkoztatás, csökkenő reálkereset

A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint ez év január–szeptember hónapokban a legalább 5 fős vállalkozásoknál és a költségvetési intézményeknél alkalmazásban állók száma átlagosan 2 millió 771 ezer volt.

A költségvetési szférában 755 ezren, a versenyszférában mintegy 1 millió 939 ezren dolgoztak. A költségvetési szférában mintegy 4,8 százalékkal csökkent a

létszám. A január–szeptemberi időszakban a bruttó átlagkeresetek összességében 8,2 százalékkal, a nettó átlagkeresetek 2,2 százalékkal haladták meg az egy évvel korábbit.

A reálkereset – a fogyasztói árindex 8,3 százalékos növekedése mellett – 5,6 százalékkal csökkent az előző év hasonló időszakához képest.

(Forrás: KSH)

Szakszervezeti tüntetés az egészségügyért

Öt országos szakszervezeti érdekvédelmi szövetség közös tüntetésen követelte, hogy a kormány vonja vissza az egészségbiztosítási rendszer átalakítására benyújtott törvényjavaslatot. Levélben kérték az Országgyűlés elnökét, segítse elő ebben a kérdésben a társadalmi párbeszédet.

A változás szükségességében egyetértünk, de a szakszervezetek nem azt, és nem úgy akarják, mint a kormány – mondta felszólalásában *Pataky Péter*, az MSZOSZ elnöke. *Palkovics Imre*, a Munkástanácsok Szövetségének elnöke összefogásra szólította fel a szakszervezeteket.

Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének elnöke figyelmeztetett: visszajönnék, ha a tiltakozásnak nem lesz eredménye. *Vigh László*, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés elnöke arról beszélt, hogy ilyen nagy jelentőségű reformnak társadalmi közmegegyezéssel kellene megvalósulnia.

Varga László, a Szakszervezeti Együttműködés Fórumának elnöke nem értette, hogy miért nem lehet egy alaposan előkészített, széles körű társadalmi közmegegyezés alapján előkészített, megvitatott és kialakított koncepció alapján kidolgozni az erre vonatkozó törvényjavaslatot.

A Munkáspárt 2006 Központi Bizottsága nyilatkozatában szolidaritását fejezte ki a szakszervezetekkel. A nyilatkozatot

A Munkáspárt 2006 küldöttsége a szakszervezeti tüntetésen (fotó: Varga)

eljuttatta a sajtóhoz, helyszínen átadta a demonstráció szervezőinek, a párt több vezetője személyesen is részt vett a de-

monstráción. A *hungary indymédia* internetes újságra feltett egyik beszámoló ezzel szemben hamisan azt állította, hogy a Munkáspárt 2006 nem csatlakozott a szakszervezeti demonstrációhoz. Vajon milyen érdek és milyen szándék vezette a cikk szerzőjét a valóság meghamisításában? Netán a tüntetés kisajátításának szándéka a jobboldali politikai ellenzék és székértelmezés céljaira? A tüntetésen ugyanis feltűntek árpádsávos csoportok, jobboldali jelszavakat tartalmazó feliratok is. Nem engedhetjük, hogy jobboldali provokációk megzavarják a szakszervezetek megmozdulását és azt eltérítsék eredeti céljától.

(tudósítónk)

A hajléktalanok is emberek

Hajnalgig tartó demonstrációt tartott több szervezet a Nyugati téri aluljáróban, hogy kifejezzék a hajléktalanokkal való együttérzésüket. Az Utca Embere önkéntes hálózat szervezésében létrejött virrasztáson volt étel-, és ruhaosztás, hajléktalan művészek előadásai is. Az esemény az 1995 óta minden év november 16-án tartott Tolerancia Nemzetközi Napjához kapcsolódott, és a hajléktalanok embertelen helyzetére kívánja felhívni a figyelmet. Most rendezték a negyedik egész éjszakás, virrasztásos megmozdulásukat. Nem csak Budapesten, de Szegeden, Győrött, Tatabányán, Kecskeméten és Miskolcon is rendeztek hasonló virrasztást. Elfogadhatatlannak tartják, hogy bárki ilyen körülmények közt éljen. Demonstrációjukkal a politikának és a társadalom tagjainak kívánnak üzenni. Itt mindenki láthatja, a hajléktalanok is emberek – teszik hozzá.

Transzparens, állvány és végül ugyanaz az egyszerű barna anyag kerül a földre is. Szék és ágy egyben, talán még takarónak is jó. Sok jelenlévőnek a mindennapokban sem nagyon jut más – még ha ez sokak számára elképzelhetetlen is. A járókelők nézik a kifüggesztett rajzokat, mások ódzkodva figyelik a szép számmal összegyűlt hajléktalant. Ahogy a nézelődők a rajzos posztterek túloldalán szembesülnek a jóval velősebb mondatokkal, lefagy arcukról a mosoly. Lassan ritkábbá válik a metrókijáratnál összegyűlt tömeg, egy kicsit arrébb gulyáslevest osztanak. Valaki csak így jut meleg ételhez. Van is valami furcsa pikantéria abban, ha egy gyorsétterem-lánc egyik étterme előtt teszik mindezt.

(forrás: Népszava)

Szolidárisak vagyunk

A Magyarországi Munkáspárt 2006 szolidáris az öt szakszervezeti szövetség demonstrációjával az egészségügyi és egészségbiztosítási reform antiszociális elemei ellen. Állásfoglalásában pártunk leszögezte: az egészségügy nem lehet politikai játszmák áldozata. Tiltakozunk az ellen, hogy a jobboldal az egészségügyi reform problémáját önző hatalmi céljaira használja fel. Az egészségügy reformja eredményesen csak széles társadalmi párbeszéd alapján, az érintett szakmai, érdekvédelmi és civil szervezetek egyetértésével és támogatásával valósulhat meg. Egyetértünk a szakszervezetek fellépésével, támogatjuk jogos követeléseiket. Követeljük, hogy ezeket a kormány is vegye figyelembe.

2007. november 10.

Magyarországi Munkáspárt 2006
Központi Bizottsága

Megjegyzés egy sajtóvitához

A Munkáspárt 2006 sajtóértékelésben számolt be arról, hogy *Vajnai Attila*, a párt elnökhelyettese megkapta a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság végzését arról, hogy a vörös csillag betiltása ügyében január elejéig várja a magyar kormány állásfoglalását, majd ezt követően foglalkozik az ügygel. A sajtóértékelésről a *Népszabadság* részletesen tudósított.

Másnap a *Népszabadság* egyik szerkesztője, *Révész Sándor*, indulatosan kirohant a vörös csillag védelmezői ellen. "A vörös csillaggal itt és most azok tüntetnek, akik a pártállami diktatúrába vágnak vissza. A strasbourgi bírósághoz folyamodó Vajnai Attila az ő egyik frontemberük" – írta.

Többen is válaszoltak Révész úr írására. A fasisztust és a kommunizmust nem lehet egy kalap alá venni, a vörös csillagot nem lehet a terror jelképeivel összekeverni – érveltek. A *Népszabadság* a szerkesztőségbe küldött válaszokat a *Vélemény* rovatban, olvasói leveleként közölte.

A rovatot szerkesztő Révész Sándor nem bírta ki, hogy ezekhez az olvasói levelekhez ne fűzzön egy hosszabb viszontválaszt. Ebben megismétli azt az "érvét", hogy a fasiszta jelképek és a vörös csillag tilalmát egyformán és együtt kell kezelni. Azt állítva, hogy 1993. április 14-ig semmi nem tiltotta a fasiszta jelképeket, s ehhez kellene ma is visszatérni. Azokat a "demokratikus országokat" tekinti követendő példának, amelyekben semmiféle tilalom nem létezik. Megfelelkezik azonban arról az apróság-ról, hogy a fasiszta propaganda minden formáját (benne a fasiszta jelképek használatát) nemzetközi szerződések (párizsi békeszerződés) tiltják, hogy számos demokratikus országban törvény tiltja és bünteti a holokauszt-tagadást, hogy nincs egyetlen demokratikus ország sem, amelyben tiltanak

a vörös csillagot, ellenben több demokratikus ország szimbólumában megtalálható a vörös csillag. Ezek tények, s mint ismeretes, a tények makacs dolgok.

Az utolsó szó jogával (vissza)élve (viszont)válaszában Révész úr folytatja a vörös csillag védelmezőinek inszINUÁLását. Olyan nézeteket tulajdonít nekik, amelyeket azok soha nem képviseltek, például azt, hogy a "képviselési demokrácia és a magántulajdon felszámolását tekintik céljuknak". Az antikommunisták több mint százötven éve ezzel ijesztgetik a hiszékeny embereket. (Az antikommunistáknak erre a hazug vádjára *Marx* már a Kommunista Kiáltványban válaszolt: "Rémüldöztök, hogy meg akarjuk szüntetni a magántulajdont.

De fennálló társadalmakban a társadalom tagjainak kilenctized részére nézve megszűnt a magántulajdon; a magántulajdon éppen az által létezik, hogy a társadalom kilenctized részére nézve nem létezik. Azt vetitek tehát szemünkre, hogy olyan tulajdont akarunk megszüntetni, amelynek szükség-szerű előfeltétele, hogy a társadalom óriási többségének nincs magántulajdona. [...] Attól a pillanattól kezdve, hogy a munka nem változtatható át tőkévé, pénzzé, földjádékká, egyszóval monopolizálható társadalmi hatalommá, azaz attól a pillanattól, hogy a személyi tulajdon nem csaphat át polgári tulajdonba, attól a pillanattól kezdve szertartások megszűnt a személyiség".)

A kommunisták valójában a demokrácia továbbfejlesztéséért, a képviselési demokrácia és

a közvetlen demokrácia összekapcsolásáért, a társadalmi demokráciáért, a "részvételi demokráciáért" harcolnak. Nem ellenségei általában a magántulajdonnak, a tulajdon tőkés formáját és az ezen alapuló tőkés kizsákmányolást bírálják, a sajtó munkán alapuló személyi tulajdont nem támadják, azt felszámolni sem akarják. Furcsálljuk, hogy a liberális szerkesztő az övétől eltérő véleményt fellebbezhetetlen és inszINUÁLÓ módon minősíti (az "ellenforradalmárokat" gyalázzák, a "demokratikus, önszerveződő szocializmus sírásóját" magasztalják).

Történelmünknek erről a korszakáról nyilván különböző a véleményünk. Ezt a vitát senki nem döntheti el a gondolatrendőrség és sajtócenzúra módszerével. Még a Révész Sándor által szerkesztett *Vélemény* rovat sem.

Konferencia a hazai szegénységről

A Magyar Szociális Fórum (MSZF) Társadalmi Egyeztető Testületébe (TET) tömörült közel 30 civilszervezet 2007. november 24-én Budapesten konferenciát szervez *Szociális gettó a mai Magyarországon* címmel. Hosszú évek óta mintegy másfél-kétmillió honfitársunk él szegénységben, közülük mintegy félmillióan mélyszegénységben tengetik életüket. Ma Magyarországon a gyermekek szegénysége a legnagyobb. A gyerekek 13%-a (260 000 gyerek) olyan családban nevelkedik, ahol egy ember sem dolgozik. Az adatokból kiemelkedik az egyszülős háztartásban élő, valamint a két felnőttből és 3 vagy több eltartottból álló családok magas szegénységi aránya (38,9 illetve 33,2%).

A november 24-i konferencián *Cséki Kiss Szilvia*, szociális munkás, mindennapi személyes tapasztalatairól, a társadalmi kirekesztettségéről, a hajléktalanok gondjairól számol be. A romák kilátástalan életéről, a kirekesztettség tapasztalatairól, a "szociális gettó"-ról *Aradi*

Pál, a Borsod Megyei Civil Közéletiek Szövetségének (BCKSZ) elnöke tart előadást. *Benyik Mátyás*, az Attac Magyarország elnöke a Social Watch (Társadalmi Megfigyelés) 2007. évi magyarországi jelentését ismerteti. *Dr. Krausz Tamás* történész a hazai szociális leépülés mélyebb okait, a politikai pártok felelősségét és a szociális válság nemzetközi hátterét elemzi.

A szociális leépülés, a "gettósodás" egyenes következménye a szélsőségek felerősödése, a bűnbakképzés, a cigányelle-

nesség, az antiszemitizmus, az idegengyűlölet, a neonáci eszmék újjáéledése, a radikális jobboldali hordák egyre gyakoribb utcai randalírozása. A hazai civil társadalom többsége – a szakszervezetekkel együtt – a leghatározottabban elutasítja az újfasiszta jelenségeket, ellenzi a közszolgáltatások piacosítását, az egészségügyi, az egészségbiztosítási és az oktatási rendszer neoliberais átalakítását, és nulla toleranciát hirdet a szociális leépüléssel szemben.

(tudósítónk)

